

БЕОГРАД –Данас се навршава шест година од смрти бившег председника Србије и Југославије, и хашког оптуженика Слободана Милошевића.

Милошевић је умро од инфаркта у својој ћелији у притвору Хашког трибунала, током суђења за ратне и злочине против човечности на Косову и у Хрватској, и за геноцид у Босни и Херцеговини.

Пошто градске и државне власти нису дале дозволе које су тражили породица и високи функционери Социјалистичке партије Србије (СПС) да се Милошевић сахрани у Београду уз државне почести, сахрањен је у дворишту породичне куће своје супруге Мирјане Марковић у Пожаревцу.

После вишечасовних опроштаја и говора у Београду и Пожаревцу, сахрана је обављена у сумрак. Сахрани, која је обављена без верског обреда, није присуствовао нико од чланова најуже породице јер, како су навели, нису добили довољне гаранције за своју безбедност.

Милошевићева супруга Мирјана Марковић напустила је земљу 23. фебруара 2003, а син Марко је отишао одмах пошто је Милошевић 5. октобра 2000. био принуђен да призна пораз на изборима за председника СР Југославије. Обоје данас живе у Русији, а кћерка Марија у Црној Гори.

Мирјани Марковић се суди у одсуству због злоупотребе службеног положаја и за њом је расписана потерница. Потерница је била расписана и за Марком Милошевићем коме се, такође, у одсуству, судило у Пожаревцу по тужби тројице „отпораша”, али је у међувремену ослобођен свих оптужби због апсолутне застарелости.

Сахрани су присуствовали највиши функционери СПС-а, изузев потоњег председника социјалиста Ивице Дачића, као и тадашњи заменик председника СРС Томислав Николић, председник руске Комунистичке партије Геннадј Зјуганов, посланик Думе Сергеј Бабурин и генерал Леонид Ивашов, као и бивши амерички државни тужилац Ремзи Кларк.

Тело Слободана Милошевића допремљено је из Хага у Београд 15. марта 2006, а наредног дана ковчег с телом је био изложен у Музеју „25. мај”, у оквиру музејског комплекса на Дедињу.

Хиљаде људи су прошле поред ковчега. Истог дана више десетина хиљада присталица бившег председника Србије и Југославије окупило се испред Скупштине Србије и Црне Горе у центру Београда, где је на покривеној бини био изложен ковчег са његовим телом.

Камен-међаш Милошевићеве каријере од којег је почела његова, више од деценије дуга неприкосновена владавина, јесте говор 28. јуна 1989. на Газиместану на прослави 600 година Косовске битке којој је присуствовало око милион људи.

Убрзо потом уследио је распад СФРЈ, прво кратки словеначки рат, па два разорна у Хрватској и БиХ, и на крају сукоб на Косову и бомбардовање СР Југославије.

Био је неприкосновени лидер Социјалистичке партије Србије (СПС), два пута председник Србије, а потом председник СР Југославије.

Десетогодишња аутократска владавина Слободана Милошевића завршена је 2000. победом кандидата удружене Демократске опозиције Србије (ДОС) Војислава Коштунице на изборима за председника СРЈ.

После победе ДОС-а на тим изборима, 24. септембра 2000, не желећи да призна пораз,

СПС и њен лидер су изазвали постизборну кризу која је запретила грађанским ратом у Србији. Криза је окончана 5. октобра после масовних демонстрација грађана широм Србије.

Ухапшен је 1. априла 2001. због злоупотребе службеног положаја, непуних шест месеци пошто је окончана његова владавина.

Због злочина током сукоба на Косову, Хашки трибунал је против Милошевића подигао оптужницу 27. маја 1999. године, због злочина у Хрватској 9. октобра 2001, а 23. новембра исте године и због геноцида над Муслиманима и Хрватима у БиХ.

На основу Уредбе Владе Србије, Милошевић је Хашком трибуналу изручен 28. јуна 2001, тачно 12 година после говора на Газиместану. Суђење Милошевићу у Хагу почело је 12. фебруара 2002.

(Бета)